

- *झव zerstückeln, zerbrechen* BHĀG. P. 10,66,18. यद्दत्तैर्वकाण्ड (so gedr.) भक्ष्यत घ्राप्य्यादि तद्भक्ष्यम् *abbetissen* Schol. zu BHĀG. 18,14.
- परि vgl. परिखाडन.
- वि 1) ^०खण्डित *zerrissen, gesprungen*: घोष्ठैः स्फुरितविखण्डितविवर्णवृत्तेश्च धनपरित्यक्ताः VARĀH. BRH. S. 68,52.
- खण्डरस m. ein partieller Rasa, = संचारिरस SĀH. D. 243,12. 14.
- खण्डवटक m. n. N. pr. eines Grāma oder einer Stadt KATHĀS. 124, 63. 67. 70. 72.
- खण्डशस्त्रं पा in Stücke gehen KATHĀS. 37,46. गम् dass. VARĀH. BRH. S. 33,28.
- खण्डिक 4) खण्डिकोपाध्याय PAT. in MAHĀBH. 236.
- खण्डिन् 4) m. Bein. Hārsha's, Verfassers des Khaṇḍanakhāṇḍa-khāḍja, Verz. d. Oxf. H. 253, a, 18. — Vgl. खण्डन 2) f).
- खण्डेन्दु (खण्ड + इ^०) m. Halbmond: ^०मण्डन Bein. Çiva's RĀGATAR. 1,280.
- खदिरचक्षु m. ein best. Vogel, = वज्रलक VARĀH. BRH. S. 88,5.
- खद्योत 1) a) VARĀH. BRH. S. 11,3. Spr. 4111. KATHĀS. 60,206. fg. Verz. d. Oxf. H. 122, b, 26. Bildlich: न्यायोपार्शितेषु विषयेषु कियत्तः सुखलख्योताः कियत्ति दुःखदुर्दिनानि SARVADARÇANAS. 118,20.
- खन् 1) खन्येते तस्य तो पटौ werden aufgerissen Spr. 4866.
- उद् 1) und 3) Spr. 440. — 2) KATHĀS. 60,31. 117,97. उत्खातखड्ग mit gezogenem Schwerte 109,128. — 3) SĀH. D. 130,13. — Vgl. मूलोत्खात.
- प्रोद्, प्रुद् प्रोत्खातस्नानमृत्तिक KATHĀS. 101,19.
- समुद् mit der Wurzel ausgraben KAUC. 69. 71.
- नि 1) निखातोच्छ्रितशाखायैः HARIV. 3334. (पादपे) तस्मिन्निखातवृषो च गणेशप्रतिमाम् KATHĀS. 71,60.
- प्र umgraben d. h. durch Graben zu Fall bringen: मा नः कश्चित्प्रखान्मा प्रमेभ्यहि KĀTH. 37,15.
- खनन 1) कूपादि^० Verz. d. Oxf. H. 86, b, 19. — 2) wohl das Vergraben Verz. d. Oxf. H. 86, b, 26. 103, a, 34 (Gegens. उद्धार). — Vgl. झधः^०.
- खनयित्री f. Schaufel PAÑĀKAR. im ÇKDR.
- खनि 2) Fundort VARĀH. BRH. S. 80,10.
- खनित्र 1) KATHĀS. 61,108. — 2) MĀRK. P. 118,9. 20.
- खनित्रक KATHĀS. 61,109.
- खपुर 1) b) ^१) lies भद्रमुस्त. — 2) a) VARĀH. BRH. S. 21,25. 30,23.
- खपुष्प, ^०कृतशेखर Verz. d. Oxf. H. 250, b, 46. ^०टीका f. Titel eines Commentars HALL 203.
- खमणि PAÑĀKAR. 3,1,19.
- खम्भाति N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 337, a, No. 848.
- खम्भायतबिन्दु desgl. ebend. 343, a, No. 802.
- खयोग m. = नाभसयोग VARĀH. BRH. 28,2.
- खर 2) a) Maulthier Spr. 3243. — d) TS. Comm. 1,598,4 v. u. — g) Sp. 600, Z. 1 v. u. lies 23,39 st. 23,89. — l) Bez. des 25ten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus VARĀH. BRH. S. 8,37. Verz. d. Oxf. H. 331, b, 2 v. u. WEBER, GŌOT. 99. — 4) a) Eselin KATHĀS. 63,134. — b) N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9,2624.
- खरकर्णी f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9,2644.
- खरजङ्ग f. desgl. ebend. 2640.
- खरतरगच्छ N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 186, a, No. 423.

- 197, b, No. 461. खर्त्र^० WILSON, Sel. Works 1,337. fg. खरत्र^० 346. खर्त्र^० 337, N.
- खरदूषण m. du. Khara und Dūṣaṇa (N. pr. zweier Rākshasa) R. 3,23,39. ^०वध Verz. d. Oxf. H. 13, a, 46.
- खरनराय m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 2. — Vgl. भगनराय und खानाराय.
- खरमञ्जरी PAÑĀKAR. 3,14,17.
- खराय् (von खर) wie ein Esel sich benehmen: खरायित n. Eselsstreich KATHĀS. 63,151.
- खरोविषाण das Horn einer Eselin so v. a. ein Unding Verz. d. Oxf. H. 252, b, 5 v. u.
- खरोष्टी f. Bez. einer Art Schrift (लिपि) LALIT. ed. Calc. 143,17.
- खरोस्ति zu streichen; vgl. खरोष्टी.
- खर्बूर 1) a) KĀTH. 11,10. 36,7. VARĀH. BRH. S. 34,101. — 2) VARĀH. BRH. S. 34,58. KATHĀS. 61,31. 33,35. — 3) a) (dieses hinzuzufügen) KATHĀS. 61,32. fgg. — Vgl. पिण्ड^०, भूखर्बूर.
- खर्बूरिका f. Bez. eines best. Leckerbissens PĀKARĀGĒCVARA im ÇKDR. — Vgl. पिण्ड^०, मुनि^०.
- खर्तरगच्छ und खर्त्र^० s. u. खरतरगच्छ.
- खर्पर ein best. Mineral Verz. d. Oxf. H. 320, b, No. 760.
- खर्व vgl. त्रि^०.
- खर्वट vgl. कर्वट.
- खर्वपत्रा f. ein best. niedriger Strauch, = द्रोणपुष्पी RĀGĀN. im ÇKDR. u. d. letzten Worte.
- खर्वशाख HALĀJ. 2,456.
- खर्वित (von खर्व) adj. zwerghaft geworden: निप्रुम्भभरन्धोर्वीखर्विताः पर्वताः KATHĀS. 31,1.
- खर्वून् vgl. तर्म्बुन्.
- खल 1) VARĀH. BRH. S. 33,21. — 3) Spr. 4063. SĀH. D. 739. BHĀG. P. 10,58,33. ज्ञान^० (= ज्ञानवच्चक Schol.) 2,19. ^०कुल eine gemeine — niedrige Familie VARĀH. BRH. 11,12.
- खलखलाय् ^०यते Schelmstreiche machen: शिरसा धार्यमाणो ऽपि खलः खलखलायते Spr. 4063. खलखलणे im Mahrattischen bedeutet nach MOLESW. to chafe and fret; to be under vexation or disquietude.
- खलति VARĀH. BRH. 23,15. KATHĀS. 61,48. 180. m. Kahlköpfigkeit SĀH. in der Einl. zu RV. 8,91 (S. 828, Z. 8) und zu 8,91,5.
- खलधान्य HALĀJ. 2,423. — Vgl. hind. کھلیان.
- खलाय् (von खल), ^०यते einen Bösewicht darstellen Spr. 292.
- खलि vgl. Spr. 3311.
- खलिन् vgl. मृत्खलिनी.
- खलिन 2) VARĀH. BRH. S. 44,22. 93,9.
- खलीकर lies Jmd zum Schelm machen, beschimpfen, an den Pranger stellen; खलीकार (auch Spr. 1298. KATHĀS. 93,81. 124,189) und ^०कृति Beschimpfung.
- खलीन (खालिवός) MBH. 6,2293.
- खलु Sp. 607, Z. 21 lies N. 16,18 (= MBH. 3,2675) st. N. 16,8.
- खलूरिका HALĀJ. 2,315. काम^० HALĀJ. zu KHANDAS 3,28 in Ind. St. 8,336,3.
- खलेवाली HALĀJ. 2,423. PAÑĀKAR. BR. 16,13,8.